

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szer. szp. 22 mm) 36 gr. W tekście 1 mm w 4 szpalcach (szer. szp. 69 mm) 3.— Zł. Drobne za słowo 24 gr. Pierwsze słowo tłusty druk (najwyżej 3 słowa) 40 gr.

Rok II.

Nr. 144.

Kraków, wtorek 25 czerwca 1940 r.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł., z odnośzeniem do domu 5 Zł.

Zawieszenie broni między Niemcami a Francją podpisane.

Główna Kwatera Wodza, 23 czerwca.

Naczelną komendę armji niemieckiej komunikuje:

W dniu 22 czerwca o godzinie 18.50 letniego czasu niemieckiego podpisano w lesie pod Compiègne zawieszenie broni między Niemcami a Francją. Układ ze strony niemieckiej podpisał jako pełnomocnik Fuehrera i naczelnego dowódcy sił zbrojnych szef naczelnego dowództwa armji niemieckiej generał-pułkownik Keitel, ze

strony francuskiej jako pełnomocnik rządu francuskiego generał Hutzinger.

Z faktem podpisania układu nie jest związane wstrzymanie działań wojennych. Wstrzymanie działań wojennych nastąpi dopiero w 6 godzin po udzieleniu wiadomości ze strony rządu włoskiego naczelnemu dowództwu armji niemieckiej o zakończeniu pertraktacji włosko-francuskiej w sprawie zawieszenia broni.

Treści układu w sprawie zawieszenia broni narazie nie podano do wiadomości.

Jak odbyło się podpisanie układu o zawieszenie broni.

Sprawozdanie naocznego świadka historycznego aktu w Compiègne.

(§§) W lesie koło Compiègne, 23 czerwca. W sobotę 22 czerwca punktualnie o godz. 10 przedpołudniem przybył ponownie szereg samochodów delegacji francuskiej do lasu koło Compiègne. Przed wagonem restauracyjnym odbyła się krótka rozmowa z członkami delegacji francuskiej.

W piątek wieczór aż do północy delegacja francuska prowadziła w tym wagonie rokowania. Po odczytaniu w wagonie przez generała broni Keitla delegacji francuskiej warunków niemieckich, umożliwiono jej skomunikowanie się ze swoim rządem w Bordeaux.

Ten niezwykle wyczerpujący niemieckich oddziałów łączności, umożliwiający nawiązanie połączeń przy pomocy dalekopisów a nawet połączeń telefonicznych z Bordeaux przyspieszył znacznie tempo rokowań.

Delegacji francuscy poinformowali w piątek swój rząd o treści niemieckich warunków zawieszenia broni, tak, że rząd francuski miał możliwość zbadania ze swej strony tych warunków.

W sobotę o godz. 10.20 rano delegacji francuscy zjawili się w wagonie, w którym toczyły się rokowania. Wszyscy delegaci wyszli z wagonu, a Francuzi mogli jeszcze raz telefonicznie porozumieć się ze swoim rządem.

O godz. 18.50 odbyło się podpisanie historycznego dokumentu, na mocy którego została zakończona wojna niemiecko-francuska układem o zawieszeniu broni.

Dokument ten podpisali: generał broni Keitel jako pełnomocnik Adolfa Hi-

tlera, francuski generał Hutzinger jako pełnomocnik rządu francuskiego.

Przy tej sposobności generał francuski wzruszonym głosem złożył oświadczenie, z którego wynika, że wobec nie-

korzystnych warunków, wynikłych wskutek ucieczki zagranicę byłego rządu francuskiego i wobec szczerzej żołnierskiej postawy pełnomocników niemieckich jest on zmuszony do zajęcia

Doręczenie włoskich warunków zawieszenia broni.

Rzym, 24 czerwca. Włoskie warunki zawieszenia broni zostały doręczone pełnomocnikom francuskim w niedzielę wieczorem. — W związku z powyższym został wydany następujący komunikat:

„W pewnej miejscowości w pobliżu Rzymu pełnomocnicy włoscy doręczyli w niedzielę o godzinie 19.30-ej pełnomocnikom francuskim warunki zawieszenia broni.

Włochy reprezentowali minister spraw zagranicznych hr. Ciano, szef sztabu generalnego armji

włoskiej marszałek Badoglio, szef sztabu admiralicji admirał Cavignari, szef sztabu lotnictwa gen. Pricolo i zastępca szefa sztabu armji lądowej gen. Roatta.

Francja była reprezentowana przez gen. Hutzingera, ambasadora Noela, gen. Parisota, wice-

admirała Leluc i generała lotnictwa Bergeret'a“.

Francuscy pełnomocnicy zamieszkali, jak donoszą z kół dobrze poinformowanych, w trzech willach, położonych przy Via Cassia, w tem w „Villa Manzoni“.

Doręczenie włoskich warunków zawieszenia broni nastąpiło w pewnej miejscowości, odległej od Rzymu o 20 km. Spotkanie niedzielne ograniczyło się jedynie do wręczenia warunków zawieszenia broni.

Laval i Marquet ministrami bez teki w gabinecie Petaina.

(§) Genewa, 24 czerwca. B. premier Pierre Laval oraz burmistrz Bordeaux Marquet zostali — jak donosi niedzielne radio francuskie — mianowani ministrami bez teki w gabinecie marszałka Petaina.

Minister Marquet należał do parlamentarnej frakcji neo-socjalistów. Obaj nowi ministrowie byli brani pod uwagę przy

formowaniu nowego gabinetu już po dymisji gabinetu Reynauda.

Olbrymie pożary w Anglii.

Następstwa niemieckich ataków lotniczych

(§§) Berlin, 24 czerwca. Jak się ostatnio dowiadujemy, w uzupełnieniu komunikatu naczelnego dowództwa armji niemieckiej, w czasie ataków lotniczych na wschodnie

wybrzeże Anglii, wskutek celnych uderzeń bomb zostały spowodowane większe pożary również w dużych magazynach materiałów pędnych w Thameshaven i u ujścia rzeki Humber.

Dalsze skuteczne ataki skierowane były na szereg wschodnio-angielskich portów morskich i lotnisk, oraz na pozycje artylerji przeciwlotniczej i reflektorów w rejonie ataków. Na morzu, u ujścia rzeki Humber jeden wielki okręt handlowy, płynący w koutwoju został trafiony bombą w przednią część pokładu.

Francja a Polacy.

Kraków, 24 czerwca.

Jeden z największych dramatów w dziejach Europy został zakończony w sobotę dnia 22 czerwca wieczorem w lesie pod Compiègne. W historycznej tej godzinie został podpisany traktat o zawieszeniu broni między Niemcami a Francją.

Fakt ten, moszczący na zewnątrz cechy wyłącznie układu wojskowego, posiada jednak swoje głębsze znaczenie. Trzeba sobie przecież jasno i otwarcie powiedzieć, że po podpisaniu tego układu nie tylko przestała istnieć armia francuska, ale również znikła z powierzchni Europy wczorajsza Francja, kraj, który był najsilniejszą podporą t. zw. systemu demokratycznego w Europie.

Nie wiemy jeszcze jak ukształtują się przyszłe losy narodu i państwa francuskiego, możemy jednak być przekonani, że jej wpływy, nierzadko decydujące, wygasły w pamiętną sobotę 22 czerwca. Od tego dnia Francja nie będzie już ważyła na szali losów Europy, jak to było w ostatnim dwudziestoleciu.

Mało jest narodów na świecie, których los interesowałby tak żywo społeczeństwo polskie — jak właśnie Francja. Nieustannie nasze spojrzenia i myśli biegły ku Sekwanie, mimo, że — to musimy sobie również otwarcie powiedzieć — Francja nierzadko nam już zgotowała przykrą niespodziankę.

Rządy francuskie, zarówno cesarskie Napoleona I czy Napoleona III, czy też republikańskie, poświęcały nierzadko kwestię polską dla swojej gry politycznej. Można powiedzieć, że kwestja polska posiadała dla Francji, w istocie rzeczy, tylko praktyczne znaczenie. Wyciągano ją na wierzch wtedy, kiedy mogła się na coś przydać. Kiedy trzeba było prowadzić inną politykę — problem polski przestawał istnieć.

Przykładów i dowodów tego „użytecznego” traktowania Polski przez Francję można by przytoczyć bardzo wiele. Ostatnim dowodem były wydarzenia z sierpnia i września 1939 r. Naród polski zafal przyrzeczeniem, rzucającym przez francuskich i angielskich mężów stanu. Utrzymywano nas w stanie sztucznego podniecenia. Żyliśmy jak po zażytej sporiej dawki narkotyku. Widzieliśmy tylko wspaniałą fasadę gmachu naszych nadziei a nie pozwalano nam zaglądnąć do środka.

Zaufawszy przyrzeczeniom „wielkich demokracji” rozpoczęliśmy pierwszy września 1939 r. wojnę. W myśli tego przekonania liczni żołnierze polscy walczyli aż do smutnego końca wspólnie z armią francuską. Mając w pamięci święty przykład ks. Józefa, który oddał życie, ostaniając na czele polskich żołnierzy odwrót Napoleona, walczyli, nie pamiętając, że ten sam Napoleon był gotów dla porozumienia się z carem, poświęcić nie tylko Polskę, ale nawet nazwę „Polska” i nie myśląc, że ten sam los może spotkać dzisiejszą Polskę ze strony dzisiejszej Francji.

Czas zmieniają się... Napoleon wyniósł na podbój wzmieszonej przez rewolucję francuską. W owych czasach Francja była tym krajem, który w zamarszającą arystokratyczną Europę wniósł nowe idee. Idee te musiały rozszerzyć się po całej Europie, musiały wstrząsnąć wszystkim narodem.

Dzisiaj role zmieniły się. Francja znalazła się w sytuacji kraju, tkwiącego w przestarzałych koncepcjach. Koncepcje te były tylko z pozoru demokratyczne, gdyż w istocie rzeczy Francja rządziła żywioły kapitalistyczno-piutokratyczne. Zmieniały się rządy we Francji — nie zmieniała się treść.

A tymczasem z Niemiec szerzył się nowy ruch narodowo-socjalistyczny, oparty na całkowitej odmiennej zasadach. Ruch, który głosił przewagę pracy nad kapitałem. Pod wpływem prądów niemieckich rodzi się nowa Europa. Ta nowa Europa będzie zbudowana na zupełnie nowych zasadach strukturalnych, będzie się opierać na nowej idei i będzie stała pod kierownictwem niemieckim.

Ta nowa Europa będzie wymagała także i od nas zmiany nastawienia się. Po historycznym dniu 22 czerwca 1940 r. upadła dla nas Francja, jako to państwo, na którym budowaliśmy nasze nadzieje, ku której wybiegały nasze marzenia. Nasze zaprzetywania muszą się stać bardziej samodzielne. Musimy dzisiaj sami, bez cudzej pomocy, zdecydować się, w którą stronę iść zamierzamy. A w każdym razie droga ku Francji, ku tej wymarzonej przez nas, ku takiej, jaką nam przedstawiała propaganda wielkiej, silnej Francji, została odcięta z tej prostej przyczyny, że ta Francja dzisiaj już nie istnieje.

Tę historyczną prawdę zrozumiał przewodniczący francuskiej delegacji gen. Huntziger, kiedy w lesie pod Compiègne wyraził nadzieję, że nastąpi obecnie okres lepszego współżycia między Francją a Niemcami, stojącymi na czele nowej Europy.

Na szczytu ideologii demokratycznej, demokratycznej zresztą, tylko z nazwy, została dzisiaj już tylko osamotniona

Pół miliona Francuzów skapitulowało.

Zajęcie fortu Mutzig. — Francuski port wojenny St. Nazaire w rękach niemieckich. — Storpedowanie parowca-cysterny pojemności 16 tysięcy ton płynącego w konwoju. — Zniszczono na ziemi liczne samoloty nieprzyjacielskie.

Główna Kwatera Wodza, 23 czerwca. — Naczelna Komenda armji niemieckiej komunikuje:

W Bretanii ważne miasta portowe St. Malo i Lorient zostały zdobyte. Nad dolną Loarą wzmocniono przyczółki mostowe, obsadzając Thouars. W Lotaryngji i w Wogezach ataki niemieckie doprowadziły do dalszego rozbitcia poszczególnych, otoczonych grup nieprzyjaciela. Gerardmer zostało zdobyte.

Straty koalicji w samolotach w dniu 21 czerwca wyniosły łącznie 25 samolotów, z czego 11 zestrzelono w walkach powietrznych, 6 przez artylerię przeciwlotniczą, sześć dalszych zostało zestrzelonych przez artylerię przeciwlotniczą marynarki, reszta została zniszczona na ziemi. Jeden samolot niemiecki zaginął.

Według dodatkowo nadeszłych wiadomości wynika, że w okresie od 4 do 20 czerwca zostały 63 samoloty nieprzyjacielskie więcej zniszczone, tak że łączna strata przeciwnika w tym okresie dochodzi do 765 samolotów. Liczba ogólna samolotów, zestrzelonych przez artylerię przeciwlotniczą od początku ofensywy na zachodzie wynosi do dn. 15 czerwca 854 samoloty.

Jedną z powracających łodzi podwodnych pod komendą kapitana korwety Roessingem doniosła o zatopieniu 42.866 ton. Innej łodzi podwodnej udało się storpedować angielski transportowiec wojskowy pojemności 12.000 ton. Dalsza łódź podwodna zaatakowała z dużym sukcesem brytyjski konwój.

(SS) Główna Kwatera Wodza, 24 czerwca. Naczelna Komenda armji niemieckiej komunikuje:

Bitwa w Atzacji i Lotaryngji zakończyła się w dniu wczorajszym kapitulacją okrajonych tam armji francuskiej.

W ten sposób po ciężkich walkach, dzięki dzielności wojsk niemieckich oraz śmiałości i zdecydowaniu dowództwa osiągnięto nowe zwycięstwo na wielką skalę. Na skutek którego ostatni żołnierze zgrupowania zostały pokonane. Przeszło 300.000 żołnierzy, wśród nich komendanci 8-ej, 5-taj, i 9-taj armji, oraz pewna liczba generałów innych stopni, nadto olbrzymie, nieprzeliczone jeszcze ilości zdobytych w postaci broni i materiałów wojennych wszelkiego rodzaju wpadły w ręce wojsk niemieckich. Najsilniejszy fort twierdzy Strassburga, mianowicie fort Mutzig na wschodnim stoku Wogezów został wczoraj zdobyty.

Opór stawiają jeszcze tylko poszczegól-

ne odcinki Linji Maginota w dolnej Alzacji i Lotaryngji oraz rozproszone oddziały w Wogezach. Opór ten będzie w najkrótszym czasie złamany.

Na terenie wybrzeża Oceanu Atlantyckiego oddziały zmotoryzowane dotarły aż na wysokość La Rochelle. Francuski port wojenny St. Nazaire został zajęty.

Wśród olbrzymiej zdobyczy wojennej znajdują się wozy pancerne załadowane już do wywiezienia z Francji.

W dolinie Rodanu wojska niemieckie przeszły Lyon i okolicę na wschód od Lyonu i posuwają się dalej w kierunku południowym. Wywalczyły one u podnóża Alp Sabaudzkich, na południowy zachód od Genewy, przejście przez Rodan.

W czasie zbliżonych lotów wywiadowych nad francuskim wybrzeżem Atlantyku, pomiędzy St. Nazaire a Gironde, uszkodzono silnie bombami ogółem 5 okrętów handlowych pojemności od 3 do 10 tys. ton. Zatopiono jeden transportowiec poj. 10 tysięcy ton, oraz inny transportowiec poj. 4 tysiące ton.

Ataki eskadr samolotów bojowych i nur-

kowych skierowane były w ciągu wczorajszego dnia głównie przeciwko lotniskom nieprzyjacielskim w obszarze na północ od Bordeaux, na których spoczywały samoloty. Przy tej sposobności na lotnisku w Rochefort podpalono 10 samolotów, 20 samolotów zniszczono strzałami w czasie wielokrotnych lotów nurkowych, jeden hangar został zniszczony celnymi trafieniami bomb.

Straty nieprzyjaciela wyniosły w dniu 22 czerwca ogółem 49 samolotów, z tego 6 zestrzelono w walkach powietrznych, resztę zniszczono na ziemi. 8 samolotów niemieckich zaginęło.

Jedną łódź podwodną zatopili nieprzyjacielski parowiec-cysterna poj. 16.000 ton płynący w konwojowanym transporcie.

W czasie walk w ostatnich dniach wyróżnił się wzorowym zachowaniem w obliczu nieprzyjaciela i osobistym męstwem porucznik i oficer ordynansowy Jednej z dywizji Müller, porucznik Glas z pswnego pułku piechoty oraz porucznik Berndt von Bugenhagen z jednego z oddziałów obserwacyjnych.

Ataki na port floty wojennej w Aleksandrii.

Skuteczna działalność lotnictwa włoskiego na morzu Śródziemnym i w Afryce północnej.

(!!) Rzym, 24 czerwca. Włoski komunikat wojenny z niedzieli brzmi następująco:

Naczelna komenda armji włoskiej komunikuje:

Nasze lotnictwo kontynuowało swoje operacje na wszystkich odcinkach Morza Śródziemnego. W nocy na 22 czerwca, po silnej obronie przeciwlotniczej, samoloty włoskie w liczbie 100 atakowały skutecznie bombami port floty wojennej w Aleksandrii (Egipt), dokąd schroniła się flota angielska. Ponadto obrzucono bombami port floty wojennej w Bizercie.

Pomimo złych warunków atmosferycznych, dokonano dalekosieżnych lotów wywiadowczych nad całym morzem Śródziemnym, przyczem wypatrzone i zbombardowano okręty nieprzyjacielskie, odbywające rejsy w zachodniej części mo-

rza Śródziemnego. Jeden samolot włoski nie powrócił.

W Afryce Północnej operacje zostały rozstrzygnięte na naszą korzyść. Nasze lotnictwo rozwinęło żywą działalność przeciwko nieprzyjacielskim tankom i innym formacjom. Zestrzelono wielki nieprzyjacielski samolot czteroosobowy.

W Afryce wschodniej nasz „dubal” (włoska kolonijalna) zestrzelił jeden samolot angielski, który spadł płonąc. Nieprzyjaciel obrzucił bombami miasto Trapani na Sycylii i trafił przytem wyłącznie prywatne domy mieszkalne. Naliczono 20 osób zabitych i 38 rannych, w tem kobiety i dzieci, a zaledwie 3 osoby wojskowe. Nasze samoloty myśliwskie zaatakowały aparaty nieprzyjacielskie i dwa z nich zestrzeliły.

Moskwa podkreśla dobre stosunki z Niemcami.

Urzędowe oświadczenie TASS'a przeciw niepoważnym pogłoskom.

Moskwa, 24 czerwca. W Moskwie opublikowano następujące oświadczenie urzędowe:

„W ostatnim czasie, w związku z wkroczeniem wojsk sowieckich na terytorjum państw bałtyckich, wzmogła się fala pogłosek, jakoby na granicy litewsko-niemieckiej skoncentrowano 100 lub 150 sowieckich dywizji, jakoby ta koncentracja wojsk sowieckich była spowodowana niezadowolaniem Unji Sowieców z sukcesów niemieckich na zachodzie, jakoby stanowiła ona dowód pogorszenia się stosunków sowiecko-niemieckich, wreszcie jakoby to sukcesy spowodowały Unję Sowieców do wywarcia nacisku na Niemcy.

Pogłoski te w różnych wersjach niemal codziennie znajdują echo w ostatnim czasie na łamach prasy amerykańskiej, japońskiej, angielskiej, francuskiej, turkijackiej i szwedzkiej.

TASS jest upoważniony do oświadczenia, że wszystkie te pogłoski, których głupota nie wymaga żadnych komentarzy, nie odpowiadają pod żadnym względem prawdziwemu stanowi rzeczy.

W krajach bałtyckich znajduje się w rzeczywistości nie 100, ani nie 150 dywizji sowieckich, lecz ogółem nie więcej, jak 18 do 20 dywizji. Dywizje te nie są skoncentrowane na granicy niemiecko-litewskiej, lecz znajdują się w różnych rejonach trzech republik bałtyckich i nie mają na celu wywarcia jakiegokolwiek „nacisku” na Niemcy, lecz stanowią gwarancję realizacji paktów pomiędzy Unją so-

wiecką a temi krajami.

Miarodajne koła sowieckie są zdania, że sprawy rozpowszechniania tych naiwnych pogłosek mają głównie na celu oziębienie stosunków sowiecko-niemieckich. Koła te stwierdzają jednak, że w tym wypadku autorzy pogłosek przedstawiają swoje własne tajemne życzenia jako rzeczywistość.

Nie są oni widocznie zdolni do zrozumienia obecnej sytuacji i faktu, że przyjazne stosunki sąsiadki, jakie rozwinęły się pomiędzy Unją Sowieców a Niemcami w wyniku zawarcia paktu nieagresji, nie dają się zamącić żadnymi pogłoskami i nieudolną propagandą, ponieważ stosunki te nie opierają się na przejściowych przesłankach, ale na istotnych interesach Unji Sowieców i Niemiec.

„Dzień floty rosyjskiej”.

Sztokholm, 23 czerwca. Cała Rosja przygotowuje tradycyjny „dzień floty”, przypadający na 24 lipca. Zarówno w Leningradzie jak w Murmańsku, Władywostoku, Odessie, Sebastopolu i innych portach odbędzie się wielkie parady floty morskiej, a flota przebywająca na wodach Dalekiego Wschodu również odbędzie odpowiednio pokaz. W ramach uroczystości „dnia Floty” odbędzie się również pokaz bitwy morskiej z specjalnym uwzględnieniem obrony porzeża. W wielu miastach z Moskwą na czele zostaną w tym dniu otwarte wystawy, łączące się z myślą przewodnią tego święta.

Anglia. Rozpoczyna się ostatni akt dramatu, którego rezultat po zniknięciu armji polskiej, norweskiej, holenderskiej, belgijskiej i francuskiej nie pozwala na zbyt wiele wątpliwości. Czasy, dzisiejsze są czasami rekordu.

Na dokonanie dzieła, które dawniej kosztowało lata pracy i wysiłku — dzisiaj trzeba było tylko kilka miesięcy. Można być zatem pewnym, że i decyzja w „sprawie angielskiej” zapadnie szybciej, niż się spodziewamy.

Zatopienie wielkiego okrętu transportowego.

(SS) Berlin, 24 czerwca. Z dobrze poinformowanych źródeł zagranicznych nadeszła wiadomość, że ataki lotnicze na okręty transportowe znajdujące się w porcie Bordeaux były niezwykle skuteczne.

Oprócz innych okrętów zatopionych lub ciężko uszkodzonych, zatopiono jeden transportowiec o poj. 32.000 ton, przyczem zatopiono prawie 5.000 ludzi.

„Po ludzku i zupełnie poprawnie”

Neutralne głosy o zachowaniu się wojsk niemieckich wobec francuskiej ludności cywilnej.

(S) Genewa, 24 czerwca. Genewski dziennik „Suisse” przynosi następujące sprawozdanie z nad granicy francusko-szwajcarskiej na temat ludzkiego zachowania się żołnierzy niemieckich we Francji wobec ludności cywilnej.

Dziennik pisze m. in.: „Uciekinierzy z francuskich obszarów, potożonych w najbardziej na północ wysuniętym kantonie genewskim nie mieli wszyscy do swych miejsc zamieszkania, aby podjąć na nowo pracę. Pozatem wszystkie wiadomości, jakie dochodzą do granicy szwajcarskiej są zgodne w tem, że wojska niemieckie zachowały się wobec ludności francuskiej zupełnie poprawnie”.

„Znamienną dla ludzkiego zachowania się żołnierzy niemieckich — pisze dalej sprawozdawca „Suisse” — jest następujący wypadek, jaki opowiadało mi kilku uciekinierów: W czasie zbliżania się wojsk niemieckich, dopędziły nas lekkie zmotoryzowane oddziały niemieckie. Dokąd idziecie? — zapytali nas żołnierze niemieccy. Odpowiedzieliśmy: do Szwajcarii. Ku naszemu ogromnemu zdumieniu żołnierze niemieccy wydobyli ze swych bagaży żywność i padali nam ją, ponieważ byliśmy głodni ze słowami: Idźcie dalej! Ale byłoby dla was lepiej, gdybyście powrócili do domów”.

Głosy zagraniczne o historycznym akcie w Compiègne.

(:) Rzym, 24 czerwca. „Popolo di Roma” zwraca uwagę, że ceremonia w lesie koło Compiègne różniła się biegunowo od wreczenia warunków zawieszenia broni w Saisi 11 listopada 1918 roku, dokonane przez ówczesnych reprezentantów Francji wśród upokarzających okoliczności, mimo że armia niemiecka bynajmniej nie została pokonana.

Po upływie 22 lat rozegrała się obecnie w Compiègne taka sama scena, chociaż wśród bardzo zmienionych okoliczności. Francja, która w ciężkich zmaganiach wojennych została zupełnie złamana, stoi przed zwycięzcą, nie poddawszy się, jak wówczas Niemcy, oszukańczym słówkom.

Ta zasadnicza zmiana sytuacji historycznej stanowi najwyraźniejszy dowód załamania się systemu demokratycznego, który swymi nieuzasadnionymi nadziejami na zwycięstwo oszukał sam siebie i wciągnął się w przesadę.

Prasa sowiecka.

— Moskwa, 24 czerwca. Komunikat niemiecki o przyjęciu francuskiej delegacji na historycznym miejscu w lesie Compiègne podał w sobotę cała prasa moskiewska w sensacyjnej formie.

Akt wstępny do warunków niemieckich, odczytany przez generała-pułkownika Keitla, został przedrukowany w dosłownym brzmieniu. Trzy zasadnicze punkty żądań niemieckich, zamieszczone na końcu tego aktu zostały w sposób dobitny podkreślone.

Na podstawie licznych doniesień zagranicznych, wśród których, jak zwykle, na pierwszym miejscu stoją komunikaty we-

jenne niemiecki i włoski, dzienniki sowieckie śledzą z wielkim zainteresowaniem przebieg wydarzeń wojennych we Francji i na morzu Śródziemnym.

Głosy prasy włoskiej.

(=) Wreczenie Francuzom warunków zawieszenia broni w Lesie Compiègne nazywa prasa północno-włoska wydarzeniem o doniosłym znaczeniu historycznym.

„Corriere della Sera” pisze, że jest to zapowiedź nowej epoki i stwierdza, że ten czyn Adolfa Hitlera zmałował hańbę Wersalu. Z tego uroczystego i historycznego wydarzenia rodzi się nowa Europa.

„Stampa” pisze, że Francja, która oszłamiona przed 21 laty dumą dyktowała upokarzające warunki narodowi, pokonanemu przez los, ale nie orężem, leży dziś na tem samym miejscu powalona na kolana przed silniejszym i potężniejszym niż dawniej, odrodzonym nieprzyjacielem. Los dopełnił się: Francja traci swą pozycję jako mocarstwo pierwszego rzędu. Może ona zająć jedynie miejsce odpowiadające jej walorom, o ile uświadomi sobie nową zrewolucjonizowaną sytuację, zmierzającą wprost do wykluczenia wpływu brytyjskich na kontynencie i złamania przewagi Anglii na morzu.

Niemcy zakomunikowały swoje warunki pełnomocnikom francuskim — pisze „Gazetta del Popolo”. Punkty zawarte we wstępnym akcie pozwalają zorientować się co do ich charakteru.

Prasa stolicy Szwecji.

w sensacyjnej formie przynosi doniesienia z Lasu Compiègne.

Węgierska prasa poranna

poświęca swoje czołowe kolumny temu historycznemu wydarzeniu i w większości drukuje dosłownie tekst komunikatu z Compiègne. Akt wstępny do warunków zawieszenia broni podają niemal wszystkie dzienniki czcionkami tytułowymi.

Prasa podkreśla, że wreczenie warunków niemieckich Francji nastąpiło na tem samym miejscu i w tym samym wagonie kolejowym, w którym w roku 1918 zostało podpisane ówczesne zawieszenie broni.

Dzienniki w swoich komentarzach dają przegląd wypadków w okresie od roku 1918 aż do historycznego dnia 21 czerwca 1940 r. i wyrażają radość i zadowolenie, iż naród węgierski w tym dniu podziela z narodem niemieckim uczucia z powodu naprawienia doznanej, niezasłużonej hańby.

„Pester Lloyd” pisze m. in., że naród niemiecki i jego wódz ucziwie zasłużyli na to zwycięstwo. „Uj Magyaraság” podkreśla, że w Lesie Compiègne ogłoszono wyrok sprawiedliwej historii. Oświadczenie rządu niemieckiego przekreśliło dyktat wersalski i potrakowało pobitą armię francuską jako rycerskiego przeciwnika.

„Nemzeti Ujság” zauważa, że wódz narodu niemieckiego dał w Lesie Compiègne swej ojczyźnie zadośćuczynienie za wszystkie niesłusznie poniesione poniżenia i upokorzenia, jakie zwały się na nią po roku 1918. Dawny żołnierz z wojny światowej dokonał tego, co naród mógłby sobie tylko wymarzyć.

Anglicy skonfiskowali pocztę amerykańską.

(§§) Nowy Jork, 24 czerwca. Jak donosi „Journal American” Anglicy skonfiskowali ponownie 817 funtów poczty z amerykańskiego hydroplanu linii „Yankee-Clipper”, który udając się do Ameryki we czwartek był zmuszony wskutek silnego wiatru przeciwnego lądować na wyspie Bermuda. (p)

Podział Anglii na okręgi.

Madryt, 23 czerwca. Ostatnio wydał rząd Wielkiej Brytanii rozporządzenie, mocą którego cała Anglia podzielona została na cztery okręgi, a mianowicie: okręg Londynu, Liverpoolu, Newcastle i Edynburgu. Podział ten nastąpił celem ułatwienia prędkiego wyładowania okrętów i przyspieszenia dalszego transportu towarów.

Nowe pismo kowieńskie.

Kowno, 23 czerwca. Nowy rząd litewski, który ostatnio został powołany do życia, począł wydawać w Kownie nowy dziennik „Lauvas Balsas”. W artykule wstępnym pierwszego numeru został przedstawiony program nowego rządu litewskiego.

Wojskowe prace w Japonii.

Tokio, 23 czerwca. Najwyższe dowództwo armii japońskiej powołało ostatnio stu wybitnych uczonych do technicznego urzędu sprzętu wojennego. — Minister wojny zwrócił się do uczonych z prośbą, aby umożliwili armii japońskiej rozwinięcie sprzętu wojennego na najwyższym poziomie.

Autarkia włoska w zakresie cementu.

Ostatnio produkcja cementu w fabrykach Dire Daua wzrosła się o tyle, że w niedalekiej przyszłości duża część kolonialnych posiadłości włoskich będzie niezależna od importu cementu ze samych Włoch. Wzmocnienie produkcji nastąpiło przede wszystkim dzięki zużyciu energii elektrycznej z Akaszi. Wkrótce też mają powstać duże turbiny termoelektryczne na jeziorze Aramajo, celem zasilania różnych przedsiębiorstw fabrycznych w okolicy.

Parowiec „Washington” przybył do Nowego Jorku.

Protesty załogi przeciw pasażerom francuskim i angielskim.

(§§) Nowy Jork, 24 czerwca. Amerykański parowiec „Washington” przybył w pełni w zupełnie dobrym stanie z 1789 pasażerami na pokładzie do Nowego Jorku.

Jak w związku z tem słyhać, członkowie załogi zaprotestowali na pewnym zgromadzeniu w Lizbonie przeciwko dalszej podróży statku do Irlandji, motywując to obecnością na pokładzie pasażerów angielskich i francuskich i żądali natychmiastowego powrotu do Stanów Zjednoczonych.

Żydzi uciekają do Anglii.

(!!) Sztokholm, 24 czerwca. „Stockholms Tidningsn” donosi z Londynu, że fala uchodźców z Francji w coraz większych rozmiarach przelewa się obecnie do Anglii.

Dotyczy to naturalnie w pierwszym rzędzie żydów paskarzy i podlegaczy, którzy na skutek surowych zarządzeń rządu hiszpańskiego odnośnie do zakazu wjazdu niepożądanych cudzoziemców, musieli zrezygnować z zamiaru schronienia się na ziemię hiszpańską.

Ostatnio do jednego z portów angielskich przyjechał niewielki statek, obciążony jedynie na 400 pasażerów, który przywiózł aż 1500 Francuzów. Anglików, uciekających z Francji. Wśród tych uciekinierów znajdował się cały szereg osobników, którzy z powodu swych wystąpień antyniemieckich zyskali szeroki rozgłos wśród swoich popleczników. Wymienić między innymi należy żydowskich publicystów Henry Bernsteina i Roberta Rothschilda.

General de Gaulle złożony z urzędu.

Rzym, 24 czerwca. Według urzędowego komunikatu francuskiego, powtórnego przez agencje Stefami, rząd marszałka Pétain'a złożył z urzędu gen. de Gaulle z powodu nieposłuszeństwa.

Urzędowe koła francuskie oświadczają, że złożenie z urzędu nie wyklucza zastosowania jeszcze innych represyj przeciwko b. generałowi.

Starcie między angielskimi pilotami a żołnierzami egipskimi.

Rzym, 23 czerwca. Według doniesień z Aten, zamieszczonych w „Popolo di Roma”, na lotnisku w Kalrze doszło do krwawego starcia między pilotami angielskimi a egipskimi żołnierzami straży.

Egipcjanie strzelali do Anglików, którzy na ogień odpowiedzieli strzałami rewolwerowymi. Anglicy uciekli w kierunku Kalry, gdzie tłum obrzucił ich kamieniami.

Gorączkowe przygotowania wojenne Anglii.

Madryt, 23 czerwca. Londyński sprawozdawca dziennika „ABC” donosi, że stosunki w Anglii zmieniają się znacznie pod wpływem wielkich nalotów niemieckiej floty powietrznej na angielskie ośrodki przemysłowe.

Za jednym pociągnięciem skasowano wszystkie konne, mecze piłkarskie i inne tego rodzaju imprezy. O wakacjach nikt nie myśli. Cała Anglia zmienia się na obóz połowy. Żołnierze i cywili przeciągają ulicami z karabinami na ramieniu, jeżdżą na motocyklach przez wsie i dozorują strategicznych punktów, skrzyżowań dróg itd. Codziennie wzrasta liczba samochodów, zabezpieczonych przed obserwacją nieprzyjaciela.

Anglicy opierają swoje nadzieje na swej

flocie i na Imperium, którego kolorowi żołnierze mają być użyci do walki.

Znany pisarz Miguel Arena pisze, że angielska elita zbrojna na lądzie ma tylko „symboliczny charakter”. Koalicja francusko-angielska pokłada swoje największe nadzieje na 2.000 okrętów brytyjskiej floty. Zwycięziona Francja będzie miała sposobność do zastanawiania się po powrocie do pokoju nad tem, że kalkulacja, według której angielska flota miała zrównoważyć przewagę Niemców na lądzie, nie była zgodna z rzeczywistością. Ani Francja, ani Anglia nie wierzyły w skuteczność broni powietrznej. Głównym błędem mocarstw zachodnich było to, że brały wojnę światową, jako podstawę do wszystkich metod, stosowanych podczas obecnej wojny.

Billingham.

Kraków, 24 czerwca.

Jak już doniesiono w komunikatach wojennych, niemieckie samoloty zaatakowały angielski ośrodek przemysłu zbrojeniowego w Billingham. Trzeba zaznaczyć, że w miejscowości, której pełna nazwa brzmi Billingham on Tyne, położone niedaleko angielskiego miasta przemysłowego i portowego Newcastle, znajdują się najważniejsze zakłady wielkiego brytyjskiego koncernu chemicznego pod firmą „Imperial Chemical Industries”.

Billingham wyróżnia się szczególnie przez dwa różne zupełnie ośrodki fabryczne, bardzo ważne dla celów wojennych, a mianowicie przez fabryki przetworów azotowych i przez zakłady upłyniania węgla.

Jeśli więc w komunikacie wojskowym przeczytaliśmy, że obrzucenie pożary już z odległości 50 km wskazywały drogę następnym nadlatującym eskadrom samolotów, to można przyjąć, że niemieckie bomby trafiły w środek skomplikowanych urządzeń, służących do produkcji sztucznej benzyny. Zniszczenie tych zakładów jest dla Anglii ciężkim ciosem.

Na całym terenie Anglii znajdują się tylko dwa zakłady służące do wyrobienia benzyny z węgla, a z nich właśnie ważniejszy i większy to Billingham. Angielski parlament i rząd angielski jeszcze przed dwoma laty odrzuciły wniosek o wybudowanie nowoczesnej fabryki dla upłyniania węgla. Jak wyjaśniono wówczas, zapatrywanie Anglii w naftę nigdy nie mogło być poważnie zagrożone. Droga za ocean stoi zawsze otworem. Ale czy tak jest naprawdę?

Tego samego dnia, kiedy bomby spadły na Billingham, podpalono składy nafty w Hull. Miejscowość Hull, położona u ujścia rzeki Humber, jest portem ważnego okrę-

gu przemysłowego wokół miast Leeds i Sheffield. Zebrane tam zapasy nafty zostały zatem już częściowo zniszczone. Wielkie składy nafty u ujścia Tamizy zostały podpalone w przeddzień. Przez cały dzień gęsty dym ściskał się nad stolicą Anglii.

Według istniejącego stanu rzeczy nie można już liczyć na wydatniejszy dowód do portów na wschodnim wybrzeżu Anglii. Takeż jednak i inne porty angielskie są już poważnie zagrożone. W rękach niemieckich znajduje się francuski port wojenny Brest. A port ten był najdalej wysuniętym francuskim portem nad Atlantykiem, z którego można było kontrolować zachodni wjazd do Kanału Angielskiego.

Utrata tego portu oznacza dla Anglii zagrożenie portów w Portsmouth i Plymouth. A przytem w żadnym wypadku porty zachodniego wybrzeża nie wystarczą na opędzenie wszystkich potrzeb gospodarczych i wojskowych, związanych z dostawami nafty dla Anglii. Właśnie z tego powodu zakłady wytwarzania sztucznej benzyny w Billingham posiadały tem większe znaczenie dla angielskiego dowództwa wojennego. Teraz i ta nadzieja została zniweczona. Atak niemieckich samolotów zniszczył i ten niezbędny ośrodek angielskiego przemysłu zbrojeniowego.

Chiappe gubernatorem Paryża.

Zurych, 23 czerwca. Jak się dowiadują z Bordeaux dawniejszy prefekt policji paryskiej Chiappe został przez paryską radę miejską jednogłośnie wybrany gubernatorem Paryża. Zadaniem jego będzie zastępowanie interesów miasta wobec okupacyjnych władz niemieckich.

Na punkcie opatrunkowym.

Jeszcze płoną zgliszcza miejscowości, ale front posunął się już naprzód. Jedyny większy dom, który ocalał przed pociskami artylerji, zajęty jest obecnie przez Czerwony Krzyż. W dachach kolumnach czekają wozy amunicyjne, kuchnie polowe i oddziały trenów na oczyszczenie drogi — zniszczonej granatami. Posterunek policji pomocniczej zatrzymał je u wejścia do wsi, gdyż od czoła walczącej armii nadchodzi kolumna, która nie może czekać na żadne opóźnienie.

Są to samochody sanitarne, nad którymi powiewają białe flagi z czerwonym krzyżem. Poważne spojrzenia zatrzymują się na szybach z mlecznego szkła, poza którymi leży niejedyn ranny żołnierz. Gdziekolwiek jeszcze rozbrzmiewał wesoły dowcip, tam wszędzie milkną natychmiast rozmowy. Wozy sanitarne skracają z drogi w park. Drogowskazy pokazują drogę do głównego punktu opatrunkowego. Przed bramą domu zatrzymują się pierwsze wozy...

Nie upłynęły jeszcze dwie godziny od czasu, kiedy do wsi przybyła kompanja sanitarna. Stacja chirurgiczna musi być pierwsza zorganizowana. Reflektor i lustro, zawieszona na długim sznurze nad stołem muszą zastąpić optyczny sprzęt sali operacyjnej.

Obydwaj sanitariusze pierwszego wozu sanitarnego wnoszą troskliwie i ostrożnie pierwsze nosze. Na płachcie namiotowej leży w skrwawionym mundurze plechur. Jako „ciężki wypadek” korzysta on z prawa pierwszeństwa. O jego nazwisku i przynależności wojskowej informuje książka żołdu. Żołnierz nie może odpowiadać na pytania, wiele jednak mówią jego oczy, mówią o gorączce i wielkich bólach. A potem zamykają się za nim drzwi sali operacyjnej.

Nastroj przypomina zupełnie jakąs klinikę w Niemczech. Unosi się zapach eteru i karbolu w całej tej chłodnej i czystej przestrzeni. Cicho rozbrzmiewają słowa lekarza, sanitariusze podają lśniące instrumenty. Pewną ręką prowadzi lekarz nóż, który niesie ratunek. Ranny jęczy lekko od czasu do czasu, ale dzielnie znosi cierpienia. Nowy opatrunek zostaje założony. Jeszcze zastrzyk uspokajający i ranny powraca na nosze. Otrzymuje kartę zdrowia, czerwona kreska na lewej stronie karty oznacza, że ranny zniesie trudny transport. Sanitariusze wnoszą nosze z powrotem do samochodu. Lekarze pracują już od kilku godzin przy dwóch stołach operacyjnych. Niema czasu na przerwy i odpoczynek. Przybywają coraz to nowe nosze, coraz to nowi ranni wymagają pomocy lekarza.

Nagle zadrzęzły ściany domu opatrunkowego, zabrzęczały szyby. To gdzieś w oddali pocisk trafił w szosę. Lekarze i sanitariusze nie przerywają jednak swej pracy, tak, jak gdyby nie słyszeli z tych oddalonych grzmotów. Praca ich uratuje niejedno życie ludzkie.

KRONIKA.

Nasze niedzielne nadzwyczajne wydanie.

Kraków, 24 czerwca. W niedzielę w godzinach południowych wydaliśmy nadzwyczajne wydanie „Gonia” ukazujące się niemal równocześnie w całym mieście, na przedmieściach i na peryferiach. Egzemplarze naszego pisma wyrwane były wprost z rąk kółporterów przez publiczność. Wokół posiadaczy pisma gromadziły się grupy ludzi, ciekawych ostatnich wiadomości.

Rzecz prosta, komentowano obszernie fakt podpisania układu. Nie brak było słów rozgoryczenia, że władze polskie we wrześniu ub. roku nie mogły się zdobyć na podobną decyzję, która by ochroniła przynajmniej część kraju od niszczących skutków wojny.

W dzisiejszym wydaniu „Gonia” powtórzymy treść wczorajszego wydania nadzwyczajnego, dzięki czemu wszyscy abonenci i czytelnicy naszego pisma otrzymają wiadomości wczorajsze w pełnym ich brzmieniu.

Książka na czasie.

Jak przerabiać owoce bez cukru.

Kraków, 24 czerwca. W ostatnich dniach ukazała się na półkach księgarskich broszura **Anny Wojciechek pt.: „Jak przerabiać owoce bez cukru”**. Przypadałoby sądzić, że jest to książeczka bardzo na czasie, gdyż niedługo czas jagód i owoców, a granicznymi, wywołane stanem wojennym, nie pozwalają gospodyniom domów na przerabianie owoców w praktykowany dawniej sposób, przy dość wydatnym zużyciu cukru.

Książeczkę p. Wojciechek zawiera dziełce rozdziałów, omawiających aktualne zagadnienia, związane z przerobką owoców. Mamy więc podane sposoby użytkowania owoców, fabrykacji powidła, marmelady, serków owocowych, galarety owocowych bez dodatku cukru, soków owocowych i syropu z marchwi. Dalej mamy przepisy odnośnie do konserwowania przetworów owocowych bez cukru, sposoby przyrządzania owoców w occie, rady czym zastąpić cukier, herbatę i kawę, a wreszcie przepisy przechowywania świeżych owoców.

Książeczkę tę należy polecić wszystkim paniom gospodyniom, gdyż pamiętać należy, że mamy do dyspozycji stosunkowo krótki okres czasu dojrzewania jagód i owoców, trzeba go zatem wykorzystać najlepiej, niż w ub. roku, kiedy to niejedynemu dom pozostał bez zaopatrzenia na zimę. Książeczkę powinni się zainteresować właściciele ogródków działkowych, którzy na swych „parcelach” uprawiają jarzyny i owoce. Książeczkę można zakupić w każdej księgarni.

PRZESUNIĘCIE GODZINY POLICYJNEJ W WARSZAWIE. Pełnomocnik szefa okręgu warszawskiego p. Leist wydał następujący komunikat: W okręgu m. Warszawy ustanowiliśmy, z ważnością natychmiastową, godzinę policyjną na godz. 22. Nowe to zarządzenie nie dotyczy żydów. Tramwaje otrzymały zezwolenie na utrzymywanie ruchu również do godz. 22.

HELENA SZUMNA.

Książę gangster.

Młody mężczyzna zbliżył się do księcia i obskakał mu kieszenie.
— Nie ma nie! — powiedział. — Zapewne nie spodziewał się takiej niespodzianki.
— Panowie, zdaje się, padliście ofiarą jakiejś pomyłki — odezwał się Aleksander, odzyskując z wolna spokój. — Przykro mi, ale nie mam zamiaru zostać gościem szanownych panów. Proszę wskazać mi wyjście i przygotować samochód.
W oczach grabasza płonął jakiś złowrogi posepny blask, gdy z rewolwerem w dłoni zbliżył się do księcia.
— Czy pozwoli księża, że zdejmę z niego płaszcz — zapytał z udaną uniżonością.
— Ależ nie, poci! — zawołał Aleksander. — Mam zamiar powrócić do mojego hotelu.
Gruby klasnął z uciechą w dłoń.
— Hohoho — zaśmiał się. — Czyś słyszał, Hektor. Jego wysokość zamierza wrócić do swego hotelu! Hohoho!... A czy słyszy pan, jak moje pieski szurają?
Zapadło milczenie. Z ogrodu dobiegło drganie, niesamowite wycie. Aleksander drgnął.
— To jest niesłychana rzecz. Panowie rabują swoją wolność osobistą — powiedział. — Zawołam o pomoc! Przecież tam są ludzie i wskazał na draperję, za którą gwar rozmów był tak samo żywy, jak poprzednio.

Zrzeszenie przedsiębiorców transportowych powołane do życia.

Kraków, 24 czerwca. Kierownik wydziału kształtowania cen w urzędzie Generalnego Gubernatora dr. Schalte-Wissmann powołał do życia zrzeszenie przedsiębiorców transportowych.

W myśl tego zarządzenia każde przedsiębiorstwo, zajmujące się przewozem osób i towarów w celach zarobkowych musi być członkiem zrzeszenia. Przepisowi temu nie podlegają jednak koleje żelazne, poczta, tramwaje i przedsiębiorstwa rolnicze oraz ogrodnicze i leśnicze. Kierownikiem zrzeszenia został mianowany p. Ewald Dieke (Kraków, Plac Ratuszowy 10, II, m. 7).

Zrzeszenie zostanie podzielone na grupy, stosownie do wykonywanego działu zawodu. Do celów zrzeszenia należy ustalanie taryf, zaopatrywanie członków w pasaż, materiały pędne, oleje i smary, jak również pomaganie członkom w staraniu się o tego rodzaju materiały, dając planowe dysponowanie możliwościami ładunkowymi członków zrzeszenia z uwagi na wzmożone zapotrzebowanie, przejmowanie do wykonania większych transportów, doradzanie i wspieranie członków

w zakresie sprzętu transportowego i technicznego wyposażenia.

Na pokrycie swych wydatków zrzeszenie pobiera opłaty od członków, których wysokość ustala kierownik w porozumieniu z kierownikiem wydziału kształtowania cen przy szefie dystryktu krakowskiego.

Członkowie zobowiązani są do przestrzegania wskazań kierownika zrzeszenia i wykonywania powierzonych im transportów. Członkowie, którzy będą wzbraniać się przed wykonywaniem zleceń, względnie, którzy w jakikolwiek bądź sposób sprzeciwiają się zarządzaniom kierownika mogą być ukarani przez kierownika kasą pieniężną do 500 zł, przypadającą kasie zrzeszenia.

Jeśli wypadki przekraczania zarządzeń kierownika powtarzałyby się, wówczas kierownik zrzeszenia może, w porozumieniu z kierownikiem wydziału gospodarczego, względnie, jeśli chodzi o sprawy taryfowe, za zwołaniem kierownika wydziału kształtowania cen przy urzędzie szefa dystryktu krakowskiego, zarządzić wykluczenie danego członka ze zrzeszenia.

Ostatnie występy cyrku Buscha.

Kraków, 24 czerwca. Dnia 24 w poniedziałek i jutro we wtorek Cyrk Buscha daje cztery ostatnie przedstawienia swego znakomitego programu w Krakowie. Początek codziennie o godz. 3.30 i 8 wieczorem.

Na ostatnie te cztery przedstawienia ceny biletów zostały przez dyrekcję Cyrku wydatnie obniżone, o czym informujemy Czytelników w części inzeratowej naszego pisma. Kto zatem nie widział pięknych popisów akrobatyczno-ekwilibrystycznych, pokazów ujeżdżania koni, tleszary ptaków i zwierząt, ten powinien skorzysta z okazji i pójść do Cyrku Buscha.

Po zakończeniu przedstawień w Krakowie, Cyrk Buscha wyrusza na tournée po Generalnym Gubernatorstwie, przyczem wystąpi w dn. 26 i 27 czerwca w Tarnowie, a w dn. 28, 29 i 30 czerwca w Rzeszowie.

Niedopałki papierosów przyczyną pożarów.

Kraków, 24 czerwca (jo). Ofiarą własnej nieuwagi padł p. Henryk Rybowski, zam. Osiedle Oficerskie 1-sze l. 89, doład wczoraj zawezwano Straż Pożarną o godz. 13.10. Na pastwę płomieni, powstałych wskatek rzuczonego niedopałka papierosa poszły rzeczy, posiadające w dzisiejszych czasach ogromną wartość jak kanapa, pościel, sofa, dywany, urządzenie pokojowe, podłoga. Straty ogromne i obecnie nie do rekompensowania, specjalnie dla poszkodowanego, który jest wchodząca.

Z tego samego powodu powstał pożar przy ul. św. Stanisława 10, w domu zamieszkałym przez uchodźców żydowskich. Któryś z uchodźców rzucił niedopałek na stół, złożoną pod schodami i spowodował pożar, który szczęśliwie ugaszono.

Należy równocześnie zaznaczyć, że straż pożarna ma ciężkie warunki pracy w skupieniach żydowskich, gdzie lamenty, krzyki, zbyt duża bezproduktywna bieżączka utrudnia akcję ratunkową i wzmaga zamieszanie.

Pożar w fabryce kabli.

Kraków, 24 czerwca (jo). W sobotę o godz. 17.22 zaalarmowano Straż Pożarną z Fabryki Kabli w Płaszowie, gdzie w oddziale impregnacji zapaliły się krążki futowe, ułożone po impregnacji na drewnianych półkach.

Pożar nastąpił prawdopodobnie przez samozapalenie, gdyż krążki są odkładane w dość wysokiej temperaturze, która mogła w tym wypadku przyczynić się do wzniesienia pożaru. Dzięki szybkiej akcji ratunkowej pożar został zlokalizowany i fabryka nie poniosła większych strat, gdyż spaliło się tylko kilkadziesiąt krążków, kilka zwójów drutu izolowanego oraz opalony się półki.

Nieszczęśliwe wypadki.

Kraków, 24 czerwca. W sobotę o godz. 16-tej Pogotowie Ratunkowe zawezwane zostało na Pradnik Biały do robotnika Wincentego Sipiory, lat 61, który upadł z wozu i złamał lewy obojczyk.

Po zaopatrzeniu Sipiory został przewieziony na oddział chirurgiczny.

W niedzielę zdarzył się tragiczny wypadek przy ul. Koletek u wylotu na Wisłę. Chłopak 12-letni, wyznania Mołoznowskiego, wpadł do rzeki i pomimo natychmiastowej pomocy Pogotowia, zmarł. Notujemy ten wypadek jako przestrożę dla publiczności, przypominając, że przy zażywaniu kąpiele w rzecze zalecana jest jak najdalej posunięta ostrożność.

O godz. 16.36 w niedzielę Pogotowie pospieszyło z pomocą na ul. Krowoderską, gdzie żebraczka, której nazwiska nie ustalono, lat około 50, uległa silnemu atakowi serca, połączonego z komplikacjami mózgowymi. W stanie bardzo ciężkim przewieziono ją do szpitala św. Łazarza.

Z kroniki policyjnej.

Kraków, 24 czerwca. Wczoraj wydobyto zwłoki wysiedleńca z Łodzi, Eugenjusza Kucharskiego, lat 18, który dostawszy się w wir wodny w czasie kąpiele, obok ulicy Smoczej, utonął.

Obok placu Pionierskiego w Dąbiu wy-

łowiono z Wisły zwłoki 6-letniego chłopca, nieustalonego nazwiska. Dochodzenia w celu zidentyfikowania dziecka oraz przyczyny wypadku — w toku.

W nocy z dnia 22 na 23 czerwca nieznanymi narazie sprawcy dokonali włamania do składu skór przy ul. Bożego Ciała. Skład ten był opieczetowany przez władze niemieckie. Wartości skradzionych skór nazwane nie ustalono, policja prowadzi dochodzenia.

Co grają w kinach?

KINO „ADRIA”: „7 polickich — 7 calusów”.
KINO „ATLANTIC”: „Długa miłość”.
KINO „SWIT”: „Kraj bez kłopotów”.

Z DNIA.

Na plantach.

Z nastaniem lata dźwigają się planty krakowskie. Każdy, kto ma trochę wolnego czasu, siada na ławeczce, by nieco odpocząć, zaczerpnąć świeżego powietrza, nacieszyć oko barwnym kobiercem kwiatów.

Dzieciaki czują się w swoim żywocie, a w kółkach z piaskiem zabawa idzie w najlepszą. Obok na ławkach zasiadają młodzież marnując z robotkami w rękach, które nie marnują czasu między jednym a drugim śmiechem, bo plotą go niemilcząc.

— Czy widziała pani coś podobnego? Ślub za ślubem się odbywa. Ach, te dziewczęta panny! Ledwo go pozna, już idzie do ołtarza. Gregdej u nas w kamienicy odbyło się wesela. Wzroże jakże, moja pani! Kto by to powierzył... i t. d. ciągnie się rozmowa.

Na bocznej alei spaceruje zakochana para. Ze zakochana, poznać od razu, bo zawzięcie się kłóci w myśl przysłowia: „Kto się kłóci, ten się człóci”.

— Jak możesz spoglądać na inną, gdy idziesz ze mną?

— ...Ależ Marysiu...

— Mój drogi, tylko się nie tłumacz. Jesteś podły! Ja ciebie już nie wzruszam, ale niech tylko inna zastuka drewniakami, a do tego gdy ma zgrabną nogę, to wiesz na ulicy. Wyszłaś się! I to robisz nawet przy mnie. Od dzisiaj więcej nie chcę cię widzieć na oczy! Już wolę teraz mieć serce złamane, niż później przechodzić katusze.

Tu panienka przybrała tragiczny wyraz twarzy, widocznie ma talent sceniczny. Oczym, rzekłobyś burmistrza, nabręły złowrogości ogników.

CHOROBY DZIECI „PINZAN”

poświadczenia, że zwrotem pieniężnym, załączając kaszel, astmę zadawnioną. — Ponadto „PINZAN” jako środek wypróbowany przez Profesorów i Katedr Uniwersyteckich, który skutkownie rozwiązuje choroby, choroby serca i wątroby.

Zwraca się uwagę wszystkich dzieci chorujących na prawdziwy „PINZAN” jest to nabywa tylko w wytwórni „PINZAN”.

Kraków, Stary Rynek Kłopotek 6, 1. p.
Przyjęcie chorych od godz. 9-1 i od godz. 3-6.
Porady lekarskie od godziny 4-5-tej.

KOSY Dom Przem.-Handlowy

nadaje Kraków, św. Marka 27

Prosimy o wyraźne i czytelne wypisywanie treści ogłoszeń.

Pomyłki wynikłe z powodu niewyraźnego i nieczytelnego pisma nie będą uwzględniane.

Hektor chwycił wiszący u sufitu jedwabny sznur i rozsunął draperję.

Salon, który odsłonił, był zupełnie pusty, nie licząc wielkiego głościka i dwóch gramofonów. Książę nie mógł powstrzymać smutnego uśmiechu.

— Podobno żli ludzie nie umieją śpiewać — rzekł. — Ale za to posiadają gramofony. Pan powiedział — zwrócił się do grabasza — że będę pańskim gościem. Ale w gruncie rzeczy myśli pan, że będę pańskim więźniem.

— Oto właściwe słowa, książę! Czyś słyszał, Hektor, z jaką zadziwiającą precyzją jego wysokość wyraziła całą sytuację w kilku słowach? Mam także nadzieję, że pan wie, dlaczego jest pan naszym więźniem! — Aleksander zmarszczył czoło.

— Nie, niesłaby, to przechodzi moje pojęcie. Ale zaraz... domyślam się, panowie zamierzacie wyszantażować na mnie okup!

— Okup? Za pana? He! Oż za nikczemną myśl! Zamierzamy prosto oddać pana w ręce policji, która z pewnością zapłaci nieograniczoną sumę za tak cennego ptaszka.

Aleksander podniósł wysoko brwi.

— Mam wrażenie, że jest pan przy niezdrowych myślach. Czy ja jestem w domu wariatów? Proszę mnie stąd wypuścić! Jako następną...

— No, dosyć już tych blaźnięstw! — ryknął grabasza, zbliżając się z groźnie wyciągniętym rewolwerem. — Czy wiesz, kim ja jestem!

— Nie mam tego zaszczytu — odparł zimno Aleksander.

— Jestem Duffy!

Książę uniósł wysoko brwi.

— To imię nie jest mi obce — odparł. — Ale pytam po raz ostatni: czego chce ode mnie taki gangster i lotr, jak pan!

Duffy położył palec na cynglu, ale pohamował się.

— Pomówmy spokojnie — rzekł. — Jest pan istotnie bardzo podobny do następcy tronu, ale prawdziwy książę jest teraz w Biarraz. Nie wyobraża pan chyba sobie, aby jakikolwiek hochsztapler, a zwłaszcza taki niebezpieczny, jak pan, działający, jak prawdziwy kapitan z Köpenick, mógł pracować na terenie Wiednia bez mojej wiedzy i pozwolenia. Gra pan doskonale rolę księcia i nie wątpię, że ta rola przyniesie panu dochód, liczący się na miliony.

Nie byłbym Duffem, gdybym pozwolił panu kraść w Wiedniu, sam nie mając w tym żadnego udziału. Otóż, stawiam sprawę prosto: albo przyjmujesz pan naszą ofertę na współpracę pod naszą kontrolą i przy równym zysku, albo stąd prościutko odwożymy pana do urzędu śledczego. Tam już pana zidentyfikują.

— Him, niewątpliwie — odparł w zamieszaniu Aleksander. — Czy panowie dadzą mi kilka minut do namysłu?

Nie wypuszczając broni z ręki, usiadł wraz z Hektorem przy oknie, zagłębiając się w cichą rozmowę. Aleksander usiadł w wygodnym fotelu i zapalił papierosa.

Osobliwa sytuacja. Oczywiście najprościej byłoby pozwolić zaprowadzić się do policji, która skłonniejsza byłaby uwierzyć w tożsamość księcia, niż ta para zbrojów.

A kto zagwarantuje, że zamiast do centrali policji, bandyty nie wyprowadzą go do ogrodu, w którym, nad świeżo wykopanym grobem, nie wpakują mu kuli w serce Duffy!... Książę nieraz już słyszał o tym krwawym apaszu, który od lat był postrachem spokojnego Wiednia. Nieuchwytny... Cena na jego głowę... Dlaczego on, na-

stępcza tronu, nie ma dekonat dzieła, do którego nie jest zdolna policja kilku państw i sztab jej najzdolniejszych detektywów!...

I nagle osobliwa myśl zaświtła mu w głowie...

— Akceptuję waszą propozycję — powiedział spokojnie.

Obaj gangsterzy zerwali się z miejsc. Duffy ruszył ku niemu z wyciągniętą pistoletą.

— Cieszę się, że pan posłuchał dobrej rady. Jestem pewien, że uzupełnimy się doskonale. Pan ma fantazję, Hektor silną pięść, ja mam zmysł kupiecki, a Mimi, no, to prosto ozdoba naszego szanownego stowarzyszenia...

Aleksander zastanawiał się przez sekundę czy zamiast przyjąć wyciągniętą dłoń bandyty, nie grzmotną go pięścią między oczy, ale zamierzał tego zamysłu, spojrzawszy w posępną twarz Hektora.

Tem uniesieniem pokpiłby całą sprawę. Uśmiechnął się przeto i podał gangsterowi rękę, burząc się wewnętrznie z odrazy i wstydu. Ale miał już w głowie jasny plan działania, postanowił go konsekwentnie do końca zrealizować.

Usiedli do stołu, przy którym również zasiadła Mimi. Po chwili Hektor ustawił na stole baterję flaszek i szklaka rozpoczęła uroczystość zaprzysiężenia nowego członka.

— Toast, toast! — zaśpiewała Mimi, pijąc szampauna ze szklanki trzymanej oburącz.

Aleksander wstał i z kielichem wina rozpoczął swą przemowę:

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wolne posady KIEROWNIKA do bufetu przyjm. Kaucja 3.000 zł. Oferty: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20242” 20242 POTRZEBNY zaraz lekarz dentysta lub uprawniony technik dentysta, aryzyk Informacje: Kraków, Legjona 12, m. 4, — godz. 18—20. 20833 MECHANIK — szluzarż zostanie przyjęty, wymagane spawanie „Polar” — Kraków, Wiślna 5. 20855 FRYZJERKA z ondulacją wodną i żelazkową potrzebna zaraz na prowincję — warunki dobre. Zgłoszenia: Piłsudskiego 28, m. 20, II p. 20852 FOTOGRAF szczególnie wyjątkowy w retuszu neg. znajdzie stale zajęcia. — Zgłoszenia pisemne Goniec Kr., Kraków — „Nr. 20857” 20857 PROFESOR ROLNIK potrzebny do Szkoły Spółdzielczej w Markowicach koło Łańcuta, do nauczania handlu rolniczego od 1 września 20863	Posad poszukują MŁODA, uczelnią panią, która poszukuje jakiegokolwiek pracy. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20845” 20845 NAUCZYCIELKA władająca biegle niemieckim polskim poszukuje zaraz jakiegokolwiek zajęcia. — Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków „Nr. 20869” 20869 DZIEWCZYNA w średnim wieku szuka posady do wszystkiego. samodzielnego gotowania, dobre polecenia. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20925” 20925 BUCHALTER — bilansista, korespondent, szuka na godziny popołudniowe pracy dochodzącej, w da niemieckim. — Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 20838” 20838 ZDOLNA siła handlowa, język niemiecki, polski, buchalteria, sprawy podatkowe, poprowadzi sklep lub przedsiębiorstwo, ewentualnie dom. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 20829” 20829	WYCHOWAWCZYNI przyjmie posadę w Krakowie na godziny lub na cały dzień. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 20818” 20818 ZARZĄDCZYNI gospodyni z Poniańskiego poszukuje posady do prowadzenia domu. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków — „Nr. 711” 1466k ZNAM język polski, niemiecki, ruski — szukam zajęcia. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 20127” 20127 SZUKA pracy była kierowniczką przedsiębiorstwa papierowego w Katowicach. Fakowa siła. Zgłoszenia do Górnicy Krak., Kraków „Nr. 20830” 20830 DWIE 15-letnie panienki poszukują odpowiedniego zajęcia, najchętniej do praktyki. — Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków, „Nr. 2056” 20876 CHEMIK absolwent U. J., 26 lat, poszukuje posady w przemyśle lub prywatnie jako analityk lub kierownik laboratorium. Zgłoszenia: Goniec Krak., Zakopane „712” 1468k	UPRAWNIONY BUROWNICZY szuka jakiegokolwiek zajęcia w przedsiębiorstwie, fabryce, tartaku, administracji magazynach, stawach większej własności lub t. p. od zaraz lub później. Zgłoszenia: Zofia Samborkowa, Kraków, Kasprowicza 22, m. 6. 1464k DOCHODZĄCA szuka pracy gotuje samodzielnie ul. Jabłonowskich 8, wiadomość u dozorcę 20858 KUCHARKA z bardzo dobrym gotowaniem poszukuje pracy — Goniec Kr., Kraków „Nr. 20860” 20860	BEZKI 25 i 50 kg na marmeladę w dużych ilościach poszukuje Dr. A. Wander, S. A. Kraków, Mogilska 80. 20851 TRZEWIKI sportowe dobre Nr. 41 kupię Nowowiejska 35, m. 4. 20856 ZŁOTE przedmioty kupię, Kraków, Florjańska 3, sień. 20879 KUPIJE NOSZONA GARDEROBE, obuwie, bieliznę, płace najwyższe ceny — Kraków, Starowislna 54, IV piętro, mieszkanie 20, front. Przychodzę do domu bez zobowiązania. 20926 KUPIJE noszona garderoba, męska i bielizna — płace dobre: Starowislna 54/24. 20931 KUPIE kostium biały — wełniany, Goniec Krak., Kraków, „Nr. 20935” 20935 MARKI pocztowe kupuje dziesięć lat istniejąca „Filatelista” — Rynek 9. 20928 MATERIAŁY ubraniowe, ubrania używane, bielizna, buty, płótna, złote przedmioty kupię prywatnie, najlepiej zapłacić: ulica Jabłonowskich 7, m. 11. 20929	ZŁOTE przedmioty kupię, badanie, ważenie bezpłatnie: Piętarckiego 5/2, — 10—13, 16—18. 20930 GARDEROBE NOSZONA męska kupuję, płace najwyższą cenę, na żądanie przychodzę do domu Józefa 22, sklep narożny. 20091 ZIOTE brzozy, łańcuchki, pierścionki, oraz srebro kupuję: Grodzka 2, m. 9, oficyna, — I piętro. 19963 ZŁOTE przedmioty, stare zęby, srebro kupię: Długa 27, oficyna parter, m. 12 a. 20273 WANNE nowa lub używana, w dobrym stanie, kupię zaraz. Zgłoszenia: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20844” 20844 KUPIE każda realność, miejscowość obojętna. Kraków Szepperska 3, m. 5, 10—13. 19985 PATEFON walizkowy z płytami kupię gotówką lecz okazję. Mikołajska 6, I piętro (4). Proszę przynieść ze sobą. 20784 PIENIĄDZE natychmiast kamienice, wille, parcele kupuję biuro „Informator”, Kraków, Piłsudskiego 19. 1398k	FILATELISTOM najkorzystniej spieniężać zbiory „Mundus”, Kraków, Rynek 37. 20096 KAMIENICE, domy, wille, parcele do kupna poszukiwane. — Zgłoszenia: Kraków, Piłsudskiego 19. 1460k STARE ZĘBY, mostki, korony kupię i przerabia: Zakład dentystyczny, Dietla 60. 20791 KUPIJE stare żelazo, używane maszyny, drut: Kraków, Krakusa 32, — „Zelazo”. 20811 KORA SUBARSKA Uprawniony do zakupu skład w Chabówce (dawny Skład Bricha) rozpoczął skup kory świerkowej. 20826 UBRANIE, kilim, bielizna, futro, opanki, czarne 38 kupię, Starowislna 21, m. 8. 20887 OWOCY rabarbar, truskawki, maliny, czarne jagody, jeżyny, porzeczki, jabłka, sliwki, duże dostawy, poszukuje Dr. A. Wander, S. A. Kraków, Mogilska 80. 20850 KUPIJE i sprzedaje motory elektryczne „Akdyo” Kraków, ul. Wielopole 13. 1472k	SERWIS nakrycie stołowe na 6—12 osób kupię. Podać cenę. Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków „Nr. 20861” 20861 HALA MEBLOWA, Wiślna 4, parter, kupuję wszelkie meble! 20907 MAJĄC ROWER, panuję nad przestępstwami. Kup go w firmie „Zar”, Sławkowska 11, podwórza. 20932 WĘGIEL zamówienia przyjmuje Biuro węglowe, Lubelska 11b, m. 10. 20832 BIELIDŁO sprzedaje i wysyła na prowincję sklep spożywczo-gospodarczy. Kraków, pl. Groblach 17. 20849 PŁASZCZ damski, biały — sprzedam: Kazimierza Wielkiego 11, m. 1, przed południem. 20875 CZTERY krzesła i fotel wyscielane skórą, okazję do sprzedania: Kraków, Senacka 11, stolarz Gawin. 20880 WÓZEK wasagowy — na twarzych społeczeństwa — sprzedam: Kalwaryjska 76. 20873	TAPCZAN łóżeczko dziecięce, szafy, łózka, stoły, krzesła, biurka, saloniki, kilimy, obrazy, inne przedmioty domowe okazję nie sprzedam Hala Meblowa, Wiślna 4, parter. 20906 PŁASZCZE DAMSKIE, MĘSKIE, kilimy, walizki: Sklep, Wiślna 8. 20913 APARATY FOTOGRAFICZNE, kórtki skórzane męskie, damskie: Sklep, Wiślna 8. 20912 TAPCZAN palto, ubranie, futro okazję sprzedam. Starowislna 21 m. 8. 20244 PATEFON walizkowy, doskonale, do sprzedania: Mikołajska 6, I piętro (4). Wyrób fabryki „DOBROLIN”. Skład: M. Sierotwińska, Kraków, Sienna 12. 20670 OKAZJA, dom piętrowy, nowy murywany, siedmiopokojowy, 170 sżni ogrodu warzywno-owocowego, — 15 minut od tramwaju, 45.000 — sprzedam „Informator”, Kraków, Piłsudskiego 19. 1456k SKŁO WODNE do konserwowania jaj poleca: Marja Sierotwińska, — Kraków, Sienna 12. 20672 SPRZEDAM kredens, biurko, komoda, inne: Bosacka 6a, m. 9. 20846 OKAZJONIE sprzedam skórę czarną i jasną na opanki, drewniak, walizki małe i duże (pokrajane) skórzane, torebki damskie: Pierackiego 23/1. 20843 ELEKTRYCZNE grzejniki 15 zł. — Zakład Elektrotechniczny św. Jana 13. 20885 UBRANIE nowe, półbuty nowe, dynamo, lampkę do roweru, sprzedam: Sławkowska 19/3. 20817 MASZYNA Singera damska, bardzo dobra, do sprzedania: Zamajskiego 5/10, Podgórze. 20819 SPRZEDAM dużego, prawdziwego lica srebrnego: Słaska 3, m. 5. 20478 PIANINO, PATEFON walizkowy piękny, maszynę piarską, obrazy, aparat sprzedam: Karmelicka 17 (biuro). 20757 HARMONIE HOHNERA nowa, 120 basów i saksofon okazję sprzedam: Łokietka 23a/7. 20810 NADESZYŁY BATERJE Centra, Dajmon, Znicz. Sprzedaż hurtowa: Kr. Gołębia 5, J. Bukowska. 20836 MASZYNE do szycia, kryta, szafka, piękna, nowa, maszynę „Singer” w dobrym stanie, primus prawie nowy, — czarny płaszcz damski sprzedam: Długa 22/5. 20821 CHROMATYKE trzyczęściowa, register 120 basów, sprzedam. Wiadomość od 7-mej wieczór, Nowa Olsza, Ks. Skotrupki 6, fryzjer. 20823 OKAZJA! Kamienicę II-piętrową, z kawiarnią, przy Rynku, potrzeba 450.000, sprzedam Biuro Arcta, Kraków, Florjańska 13. 20824 SPRZEDAM ładę sklepową, lufę, parawan, kamizelę, Wiadomość: Długa 22/5. 20813 KILKA nowych maszyn kuferkowych, piszących sprzedam: Kraków, Siemiradzkiego 21/2. 20414	RED WERY sprzedaje skład, ulica Dminkańska 3, m. 7, I. piętro — Kraków. PASTE I ZAPRAWY do podłóg każdy sobie w domu tanio i bezpiecznie przyrządzić może, używając preparatu „TEMPO” wyrobu firmy „DOBROLIN” — Za 1 zł. 600 gr. pasty. — Skład: Marja Sierotwińska, — Kraków, Sienna 12. 20673 SYPIALNIE sprzedam. Podwale 7. 20761 GEM, szybki schnący krem do czyszczenia BIAŁEGO OBUWIA, trwałe pokrywa powierzchnię buta, po wyschnięciu nie bieli ubrania. Wyrób fabryki „DOBROLIN”. Skład: M. Sierotwińska, Kraków, Sienna 12. 20670 STARSA wdówka po urzędniku, realność na prowincji, pozna Pana 50—60. Cel matrymonialny. Zgłoszenia: Poczta Proszowice Nr. 4738. 1458 1458k DENTYSTA lat 30 poszukuje do współpracy lekarzy, cel matrymonialny. — Zgłoszenia: Goniec Krak., Kraków „Nr. 20859” 20859 STARSA wdowa, lubiąca dzieci, mająca oszczędności, pozna emeryta. — Cel matrymonialny. — Zgłoszenia pod „Własne mieszkanie”, biuro Hupezy, Kraków, Jagiellońska 7. 20865

DLA POLAKÓW **GONIEC KRAKOWSKI** DLA POLAKÓW

urządza dla swoich Czytelników

2 wielkie dni przedstawień W CYRKU BUSCHA

DYR. ART. **BR. STANIEWSKICH**

Po cenach niższych do połowy na wszystkie miejsca siedzące!

Ceny miejsc wynoszą:

3 miejsce zamiast zł 2.80 tylko zł 1.40	
2 miejsce „ 4.00 „ 2.00	
1 miejsce „ 5.00 „ 2.50	
parkiet „ 6.00 „ 3.00	
fotel „ 7.00 „ 3.50	
łóża „ 8.00 „ 4.00	

Dla dzieci zniżka ta obowiązuje tylko na przedstawienia wieczorne, gdyż popołudniu dzieci płacą połowę ceny biletu.

Bilet cyrkowy służy jako zaświadczenie w drodze powrotnej do domu do godziny 24-tej.

KUPON

przy przedłożeniu tego wycinku otrzymuje się w kasach cyrku na Błoniach (otwarte codziennie od godz. 10-tej bez przerwy) lub w mieście we firmie: Jan Wilczyński, Rynek Główny 34. Heinrich Hoffmann, Rynek Gł. 41 w Krakowie

50% zniżki dla 1-4 osób

Na każdy bilet zniżkowy obowiązuje kupno programu cirkowego.

Wyciął →

← Wyciął

LOKAL Krowoderska 55, m. 1. 20477

NOCLEGI — informacja: Sławkowska 4/4. 20820

WYNAJME pokój komfortowy, dobre utrzymanie, dwóm osobom, dobrze sytuowanym. Okolica Parku Krakowskiego. Goniec Krak., Kraków, „Nr. 20822” 20822

NOCLEGI przyjeżdżającym: Kraków, Wielopole 24/4. 20858

NOCLEGI śródmiejskie! Krupnicza 14/5. 20838

LOKAL centrum Krakowa do wynajęcia. Informacja ulica Garbaska 12, m. 5 godz. 13—15. 20847

POKOJU lub pokoju, kuchni, od gospodarki poszukuje: Kraszewskiego 28/3. 20874

LOKALU na jadalnię-kawiarnię w dobrym punkcie — centrum, poszukuje: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20877” 20877

POKOJU umeblowanego 2—3-osobowego, poszukuje: Goniec Krakowski, Kraków, „Nr. 20923” 20923

Ogłaszajcie się w „Goncu Krakowskim”